

Universitätsbibliothek Wuppertal

Codicis Dn. Ivstiniani Sacratissimi Principis P.P. Avg. Repetitæ prælectionis Libri XII

Justinian <I., Byzantinisches Reich, Kaiser>

Francofurti ad Moenum, M D LXXXVII.

Canones sanctorum et venerandorum apostolorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1733)

CANONES SANCTORVM ET VENERANDORVM APOSTOLORVM.

Per Clementem à Petro apostolo Roma ordinatum episcopum, in Sinum congesti.

Gregorio Haloandro interprete.

hi canones non obtinet in Gallia Imbert. 3. Inst. 1.

alia extat editio Canonum apud Photium & Balsamonem, huic in multis dissimilis.

Piscopus à duobus aut tribus episcopis ordinatur.

2 Presbyter ab vno episcopo ordinatur, item diaconus, & reliqui clerici.

3 Si quis episcopus aut presbyter, præter ordinationem Domini, quam de sacrificio instituit, alia quæpiam, putà aut mel, aut lac, aut pro vino sicerà, aut confecta quædam, aut aues, aut aliqua animalia, aut legumina supra altare obtulerit: vt qui contra ordinationem Domini faciat, deponitor: excepto nouo frumeto, & vna oportuno tempore. Præterea licitum nõ est aliud quippiam admouere ad altare, quàm oleum in candelabrum, & incensum oblationis tempore.

De ordinatione presbyteri & clerici.

4 Omnium aliorum pomorum primitiæ episcopo & presbyteris domum mittuntur, nõ super altare. Manifestum est autè, quòd episcopus & presbyteri inter diæceses a populo aconos & reliquos clericos eas diuidunt.

De ordinatione presbyteri & clerici. quarum rerum fiant oblationes. sicera est quidquid sine vino incubriat, Balsamonem de oblationibus. vide Duperturbationem inducant, à communionem arceri oportentium 7. de tet. benef. 3. Vigeliu 3. meth. iur. Pontificij 13.

5 Episcopus, aut presbyter, aut diaconus, vxorem suam prætextu religionis non abiicit: si abijcit, segregator à communionem: si perseverat, deponitor.

6 Episcopus, aut presbyter, aut diaconus seculares curas non suscipito: alioqui deponitor.

7 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, sanctum diem paschæ ante vernum æquinoctium cum Iudæis celebrauerit: deponitor.

8 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut quicumque ex sacerdotali consortio, oblatione facta, nõ communicauerit: causam dicito. Et si bona ratione subnixta sit, veniam promeretur. Sin minus dixerit, à communionem excluditor, tanquam qui populo auctor offensionis fuerit, mota contra eum suspitione qui obtulit.

9 Quicumque fideles ecclesiam ingrediuntur, & scripturas audiunt, neque apud preces & sanctam communionem permanent, eos tanquam qui ordinis in ecclesia perturbacionem inducant, à communionem arceri oportentium 7. de tet. benef. 3. Vigeliu 3. meth. iur. Pontificij 13.

Oblationem pro defunctis Græci γανόκια vocant Balsamonem. deest huius capituli initium apud Balsamonem. à παρὰ τῶν ἄλλων ὁπωρῶν Græci vocant. Paulus ἀποδίναι & aurea bulla Nicephori. De primitiis vide Duarenum 7. de beneficijs 2. Rebuffum in tractatu de decimis quas. v. num. 17. Vigel. 3. method. Pont. 13. inter quos & à quibus primitiæ diuidebantur. distinet. 28. c. si quis. c. 13. synodi in Trullo. κοσμιῶς. adde can. 80. j. nisi cesset. d. c. 80. idque more Iudaico. Iubet ergo Canon, Pascha celebrari post XIII. lunæ primi mensis, id est Marcij & c. 76. Concilij Carthaginensis, Balsamonem. De pœna episcopi, presbyteri & Diaconi communionem adstantis, nec tamen cõmunicantis. Hæc verba satis indicant hinc agi de episcopis, presbyteris, diaconis & similibus personis offerenti non communicantibus. Videntur enim recusantes communionem, offerentem in suspitionem aliquam trahere. huc facit Can. 2. synodi Antioch. quæ fiunt in sancta celebratione. Balsamonem. c. 2. synodi Antioch. negat hoc caput pertinere ad vespertinas & matutinas laudationes. De laicis precibus & communionem adstantibus, & ad finem vsque non permanentibus & d. Can. 2. synodi Antioch. Communicationis loco excogitatum fuit ἀντίδορον, ad eorum vtilitatem qui sanctorum mysteriorum participes esse non possunt: vt Antidoro de manu sacerdotis accepto ad finem vsque communionem perseverarent. Balsamonem ad d. c. 2.

10 Si quis cum excommunicato, licet in domo, preces coniunxerit: iste communionem priuator.

11 Si quis cum deposito clerico vt cum clerico preces coniunxerit, deponitor & ipse.

12 Si quis clericus, aut laicus à communionem segregatus, seu nondum in communionem receptus, ad aliam profectus ciuitatem, sine cõmendatitijs literis receptus fuerit: à communionem excluditor tam qui receperit, quàm qui receptus est. Si excommunicatus fuerit, in longius illi tempus excommunicatio protenditor.

13 Episcopo, qui parochiam suam dereliquerit, alteri insilire nefas esto, licet à pluribus ad hoc compellatur: nisi rationabilis aliqua causa subsit, quæ hoc ipsum facere vi adigat, nempe quòd plus lucri & vtilitatis his qui illic constituti sunt, verbo pietatis conferre possit. neque qui hoc tamen à se ipso, sed multorum episcoporum iudicio, excommunicato nemo.

14 Si quis presbyter, aut diaconus, aut quicumque prohibetur tandem de clericorum consortio, relicta parochia sua, in aliam concesserit, & omnino transmigracione facta id est quid præter voluntatem sui episcopi in alia parochia moram piam clericam traxerit: hunc iubemus, ne porro in ministerio publico sit ecclesiæ, maximè si accessente ipsum episcopo eius tale agent: redire contemnat. peruerso illic ordine perseverans, vt & ita Balsamonem tamen ibi locorum in communionem admittitor. mon intelligit.

15 Quòd si episcopus, ad quem accesserint, pro nihilo reputata vacationis à ministerio ecclesiastico pœna, eo inquit quæ contra eos definita est, ipsos vt clericos susceperit: à quibus cum aliis communionem excluditor, vt peruersi ordinis magister.

16 Qui post baptismum duabus implicatus fuit nuptiis, aut concubinam habuit: is episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut denique in consortio sacerdotum depositus esse non potest.

17 Qui viduam duxit, aut diuortio separatam à marito, sed excommunicatio.

ἐάν τις ζευγαριῶν συσαπκῶν. Canoniarum epistolarum alia sunt συσαπκῆ, alia εἰρηνικῆ siue ἀπολυτικῆ. Συσαπκῆ ζευγαριῶν, hic est can. 32. j. εἰ can. 11. syn. Chalcedonens. εἰ Ariano in Epistolo testimoniales literæ dicuntur. dantur propriè separatim à communionem, ignotis, suspectis, reis postulandis quibus absolutio declaratur. vel apertius, συσαπκῆ sunt probatoriæ quæ & formales dicuntur. c. 23. synod. Carth. vt formales epistolæ Suetonio. Quæ & εἰρηνικῆ siue ἀπολυτικῆ dicuntur. dantur episcopis in comitatum principis, vel clericis in alia ciuitatem euntibus Chalced. c. 11. Antioch. c. 7. l. 8. εἰ sext. synod. in Trullo c. 17. ὡς εἰρηνικῆ βραβείου. Quarum vsum frequentem apud Christianos Nanzianzenus notat contra Iulianum his verbis ἐν ἐπιστολῆς μου σὺν δῆμοισιν οἱς ἡμεῖς ἐξ ἔδρου εἰς ἔδρον τὸς χριστοῦ παραπέμψομεν & Cuiacium ad Nouell. Instin. 6. c. 3. Gerardum Rodolphum Grauiensium lib. de literis canonicis, formatis, pacificis, commendatitijs ac dimissorijs quibus in Ecclesia primitiua sancti patres & si sunt. Canon. 16. synod. Niscen. quo verbo Balsamon translationem quæ fit iustus de causis non intelligit, nisi quis, inquit, vellet reprehendere Gregorium Theologum & alios, qui ex episcopatibus translati sunt in sedem Constantinopolitanam & alias sedes patriarchales. Quid si cui permittatur ab Imperatore extra suam diocesim σημεῖον εἶναι: rectè id permitti ait Balsamonem. eiusque dimissoriam can. 17. synod. in Trullo. & Canon. 3. synod. Antioch. Balsamonem excipit Constantinopolitanam & Carthaginens. Cur ita? quia inquit Balsamon omnia peccata per baptismum eluuntur. δὲ γὰρ μὴ adde dist. 33. c. si quis post l. 3. §. 4. C. de sum. trinit. & ἀλλὰ κληῖ. id est pellicem, & Nouell. 137. c. 2. adde Photium 9. Nomocan. 29. & d. c. 2. distinet. 34. c. si quis viduam.

18 Qui duas ^a sorores duxit, aut consobrinam ^d, clericus esse non potest.
 19 Clericus qui fidei uisores ^e dat, deponitor.
 20 Si quis humana uolentia ^d eunuchus factus est, aut in persecutione amputata ei sunt uirilia, aut ita natus fuit, & dignus est: efficitur episcopus.
 21 Qui sibi ^e ipsi uirilia amputauit, clericus non efficitur: sui enim ipsius homicida est, & inimicus creationi Dei.
 22 Si quis cum clericus esset, uirilia ^f sibi ipsi amputauerit, deponitor: homicida etenim sui ipsius est.
 23 Laicus, qui seipsum ^g mutilauit, per tres annos a communione eicitur: puta, quia ipse uita sua posuit infidias.
 24 Episcopus, aut presbyter, aut diaconus in fornicatione ^h, aut periurio ⁱ, aut furto deprehensus, deponitor, non tamen a communione excluditur. Dicit enim scriptura ^k, Bis ^l de eodem delicto uindictam non exiges. Eidem conditioni ^m cōsimiliter & reliqui clerici subduntur.
 25 Ex ⁿ his qui cōlibes in clerum peruenierunt iubemus, ut lectores tantum & cantores (si uelint) nuptias cōtrahant.
 26 Episcopum, aut presbyterum, aut diaconum, qui uel fideles delinquentes, uel infideles iniuriam inferentes percutit ^o, & terrorem ipsis per huiusmodi uult incutere, deponi praecipimus. nusquam enim Dominus hoc nos docuit. Imò uero cōtrā, cum ipse percuteretur, nō repercutiebat: cum lacesseretur conuiciis, non regerebat conuicium: cum pateretur, non comminabatur.
 27 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, ob certa crimina iuste depositus ^o, attingere ministerium, quod aliquando tractauerat, ausus fuerit: omnino hic ab ecclesia abscinditor.
 28 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, peccunia ^p interuentu hanc dignitatem nactus fuerit: deponitor tam ipse, quam qui eunt ordinauit, & omnino a cōmunione abscinditor, quemadmodum Simon ^q Magus a me Petro.
 29 Si quis episcopus secularium magistratum familiaritate usus, per ^r ipsos ecclesiam nactus fuerit: deponitor. segregator quoque a communione, quicumque cum ipso communionem habent.
 30 Si quis presbyter proprium aspernans episcopū, seorsim conuenticula ^r egerit, & altare erexerit, cum de nullo crimine episcopum in pietate ac iustitia condemnauerit: deponitor, quasi qui principatum ambiat. tyrannus enim est. Cōsimiliter & reliqui clerici, qui suum illi calculum apponunt. Laici uero a communione segregator. Atque haec post uenam, & item alteram ac tertiam episcopi exhortationem fiunt.
 31 Si quis presbyter, aut diaconus, per episcopum a communione exclusus sit: hunc ne utquam ab ^s alio fas esto suscipi, quam ab eo qui ipsum a communione exclusit, nisi forte fortuna episcopus, qui ipsum a communione segregauit, defunctus sit.
 32 Nemo peregrinorum episcoporum, aut presbyterorum, aut diaconorum, sine commendatiis ^t suscipitor literis: & si eas obrulerit, attentius in disquisitione uocantor. Et quidē si praedicatores pietatis fuerint, suscipiuntur: sin minus, ubi necessaria ipsis suppeditaueritis, ad communionem & ueteriore ipsos consuetudinem nō admittitote. multa enim per obreptionem fiunt.
 33 Cuiusque gentis episcopos oportet scire quinam inter ipsos primus ^u sit, haberēque ipsum quodammodo pro capite, neque sine illius uoluntate quidquam agere insolitum. illa autem sola quemque pro se tractare, quae ad parochiam eius, & loca ipsi subdita attingit. Sed neque ille citra omnium uoluntatem aliquid facito. Ita enim concordia erit, & Deus glorificabitur per Dominum in sancto spiritu.
 34 Episcopus extra ^v terminos suos, in ciuitatib. & regionib. sibi non subiectis, ordinationes facere non praesumito. Si uero praeter uoluntatem eorum qui ciuitates illas aut regiones detinent, id fecisse conuictus fuerit, deponitor tam ipse, quam etiam hi quos ordinauit.
 35 Si quis ordinatus episcopus ministerium & curam ^w populi sibi commissam nō ^x susceperit: hic a communione nullum c. episcopum 9. qualt. 2. c. 17. 18. syno. Antiochen. dist. 92. c. si quis episcopus ordinatus, & c. 3. epist. Cyrilli ad Domnum.

ne sciunctus esto tam diu, donec susceperit: ^y obedientiam qui a suis paracommodans. Similiter autem ^z presbyter & diaconus. ^z rochius nō sus
 Si uero non pra uoluntate sua, sed pra ^a malitia populi sciuntur c. non susceperit, maneto ipse quidē episcopus: clerus uero ^{aa} 18. syn. Anycius ciuitatis a communione segregator, eo quod tā in-rana.
 obediētem populum non corripuerit. ^{ab} Nouell. 123.
 36 Bis ^b in anno episcoporum celebrator synodus, c. 10. Nou. 137. & pietatis inter se dogmata in disquisitionem uocato, c. 4. can. 5. syn. neque non in ecclesiis incidentes contradictiones dirimuntur: semel quidem quarta feria Pentecostes, secundo ^{ac} 14. ca. habeatur sane. ^{ad} Nouell. 123.
 37 Omnium ^c rerum ecclesiasticarum curam episcopus gerito, & eas dispensato quasi inspectate Deo. Non ^{ae} d. 11. de episcopalis auctoritatis autem ei esto quippiam ex iis sibi tanquam proprium assumere aut cognatis ^{af} suis elargiri, quae Deo dedicata sunt. Quod si pauperes illi sint: ut pauperibus subministrato, non tamen horum praetextu res ecclesiae uenundato. ^{ag} 131. c. 3.
 38 Presbyteri & diaconi, absque ^{ah} uoluntate episcopi nihil peragunto. ipsius enim fidei populus Domini committitur est & pro eorum animabus ab ipso repetitur ratio. ni subsunt episcopo. ^{ai} 11. qualt. ca. 39 Manifestae sunt priuatae res episcopi, (si modo episcopo & priuatas habet) manifestae itē sunt Dominae: ut priuatae quomodo uult, relinquendi facultatem habeat: neque occasione ecclesiasticarum rerum interdicant res episcopi, C. de episc. & qui nonnunquam uxorem & liberos, aut cognatos, aut ^{aj} Phot. 10. Neferos habet. Iustum est enim apud Deum pariter & homines, simul ne ecclesia per ignorationem rerum episcopi ^{ak} 12. qualt. c. damni aliquid sustineat, simul ne episcopus aut cognati ^{al} praecipimus. eius praetextu ecclesiae oblaentur, aut etiam qui illum ^{am} 6. nu. 2. generis proximitate contingunt, incident in negotia, e- ^{an} 6. qualt. c. iulque mors implicetur diffamationibus. ^{ao} ad No. 123. c. 3.
 40 Praecipimus ^{ap}, ut episcopus res ecclesiae in potestate habeat. Nam si preciosae hominum animae fidei ^{aq} 1. Corinth. 9 ius committendae sunt, multo utique magis oportuerit & m ^{ar} uanperu- de pecuniis mandatum dare, ut illius arbitratu dispenderetur, neque non cum timore Dei summāque sollicitudine per presbyteros ac diaconos ^{as} erogentur in pauperes. Percipiat autem & ipse (si modo indiget) quantum ad ^{at} necessarios suos, & hospitio exceptorum fratrum uisus opus ^{au} Paulus habet, ne quo modo ipse posteriore loco habeatur quam ^{av} dixit ep. 7. ceteri. Ordinauit enim lex ^{aw} Dei, ut qui altari inferuiunt, ^{ax} de altari nutriantur: quando nec milites inquam suis ^{ay} stipendiis arma hostibus inferant. ^{az} dixi ad Nou. 123. c. 10. & Nou. 87. ^{ba} adde Phot. 9. ^{bb} Nomocan. 27. & 13. c. 29. ^{bc} dist. 35. c. episcopus aut presbyter. ^{bd} 9. Photium ^{be} haereticis preces ^{bf} coniunxerit, duntaxat a communione suspenditor. Si uero etiam ipsos tanquam clericos aliquid agere permiserit, deponitor. ^{bg} 9. Nomocan. 35. & d. c. 29. ^{bh} adde c. 9. syno. ^{bi} in Trullo. ^{bj} can. 17. syno. ^{bk} Nicena. & ^{bl} Phot. 9. ^{bm} Nomocan. ^{bn} can. 27. ^{bo} Esibi ^{bp} Balsamon id ^{bq} ita interpre- ^{br} tatur, quasi ^{bs} non liceat ^{bt} episcopis ^{bu} usu- ^{bv} ras nō petere ^{bw} exacto, sed ^{bx} ex mora, aut ^{by} tanquā inter ^{bz} esse can. 10. ^{ca} syno. ^{cb} in Trullo ^{cc} can. 5. ^{cd} syn. ^{ce} Car ^{cf} thag. ^{cg} 1. ^{ch} Can. 10. ^{ci} 5. ^{cj} eo. adde 2. ^{ck} Io- ^{cl} docete omnes gentes, baptisantes eos in nomine patris, ^{cm} h. a. Epist. Tit. ^{cn} & filij & spiritus sancti. ^{co} 3. Rom. 16. ^{cp} Galat. 1. ^{cq} ^{cr} Beliali cum Christo nulla communio. ^{cs} & tit. C. ne sanctum baptisma. ^{ct} de consecratione dist. 4. si quis presbyter. ^{cu} de formula baptisimi. ^{cv} de trina ^{cw} immersione in baptismo. ^{cx} Vna tantum immersione in domini morte ^{cy} non esse baptisandum.

50 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut quiuis omnino de sacerdotali consortio, nuptijs, & carnibus, & vino abstinuerit: non propterea quo mens ad cultum pietatis reddatur exercitior, sed propter abominacionem: oblitus, quod omnia pulchra valde, & quod scuo ciboru masculum & femina Deus creauit hominem, sed difusu & Lucam famationibus lacefens creationem Dei vocat ad calum-
 19. 1. Corinth. niam: aut corrigitor, aut deponitor, & ex ecclesia reijci-
 10. Coloff. 2. de tor. Consimiliter & laicus.
 51 Si quis episcopus, aut presbyter, eum qui a peccato reuertitur, non recipit, sed reijcit: deponitor, eo quod fine & 1. Cor. Christum offendat, qui dixit, ob vnum peccatorem, qui
 9. Vers. 19. & resipiscat, gaudium oboriri in celo.
 c. 10. Vers. 23. 52 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus carde tolerandis nibus & vino festiuis diebus non vtatur, idq; per abomi-
 in eo infr nationem, non propter exercitacionem ad cultum pieta-
 14. Vers. 1. tis, deponitor: tanquam qui cauterio notatam habeat conscientiam, & multis author fit offendiculi.
 53 Si quis clericus in caupona cibum capere deprehenfus fuerit, a communione excluditor: excepto tamen eo, qui necessario in itinere in commune diuenterit hospitium.
 54 Si quis clericus episcopum contumelia affecerit, deponitor: principi enim populi tui non maledices.
 55 Si quis clericus contumelia affecerit presbyterum, aut diaconum: a communione segregator.
 56 Si quis mancum aut mutum surdumve, aut cecum, aut cum cui vitiosus in cessus est, subsannauerit: comunione priuator. consimiliter & laicus.
 57 Episcopus, aut presbyter, qui negligentijs circa clerum vel populum agit, neque in pietate eos erudit, a comunione segregator. Si vero in ea socordia perseuerauerit, deponitor.
 58 Si quis episcopus, aut presbyter, clerico ex inopia laboranti necessaria non suppeditauerit, a comunione reijcitur. sin perseuerat, deponitor, vt qui fratrem suum necauerit.
 59 Si quis falso in scriptis impiorum libros, tanquam sacros in ecclesia ad populi & cleri corruptionem publicauerit: deponitor.
 60 Si accusatio contra fidelem instituat de fornicatione, aut adulterio, aut quactumq; alia actione prohibita, & conuictus fuerit: in clerum non perducitor.
 61 Si quis clericus per metum humanum, vel Iudæi, vel Græci, vel hæretici, negauerit, siquidem nomen Christi, ab ecclesia reijcitor: si vero nomen clerici, deponitor. pœnitentia tamen ductus, vt laicus recipitor.
 62 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut omnino quicumq; ex sacerdotali consortio, comederit carnes in sanguine animæ eius, aut a bestijs abreptum, aut suffocatum: deponitor. hoc enim lex prohibuit. Sin vero laicus fuerit: a comunione excluditor.
 63 Si quis clericus, aut laicus, synagogam Iudæorum, aut hæreticorum conuenticulum ingressus fuerit, vt preces cum illis coniungat: deponitor, & a comunione secluditor.
 64 Si quis clericus in concertatione aliquem pulsauerit, & vno ictu ac pulsatione interemerit, deponitor, propter temeritatem suam. Sin vero laicus sit, arcetor a comunione.
 65 Si quis Dominicum diem, aut Sabbatum, vno solo dempto, ieiunare deprehendatur: deponitor. sin laicus, e comunione eijcitor.
 66 Si quis virginem sibi non desponsatam admortos intelligit, ventres pigros, de quibus & Epistol. ad Tit. 2. Vers. 12. Episcopus dispensator pauperum. De libris impiorum non legendis, & Photium 12. Nomocan. 3. can. 63. synod. in Trullo. vbi confictæ martyrum historie prohibentur adde qua scripsi ad l. 6. §. 1. C. de hæreticis. Criminis alicuius conuictus, clericus esse non potest. sic ad Diaconatum promouendi ἀνεγκλητος. 1. Timoth. 3. Vers. 10. eligendus enim episcopus ἀνεπιληπτος. ibid. Vers. 2. l. 42. C. de episcop. l. 34. C. de episcop. aud. Nouell. 6. c. 1. de pœna eius qui per metum negauit nomen Christi vel clerici. id est, suffocata & morticina. Leuit. 7. Aetor. 15. adde qua dixi ad Nouell. Leon. 58. de interd. esu sanguinis. nota de esu carnis a bestijs abreptæ interdicto. Deut. 22. Christus & Apostoli in Iudæorum synagogam ingressi. adde Canon. 10. u. 44. §. eod. adde c. 51. synodi in Trullo 28. quæst. 1. ca. Nullus. & Canon. 26. §. eod. & Photium 9. Nomocan. 26. seu resurrectionis. Dominico die ieiunari prohibet synodus Gangrensis c. 18. adde can. 15. Petri Alexandrini. Sabbatho non ieiunatur, ne quis Iudæos videatur imitari. nempe magno Sabbatho, quo Domini corpus exanime in sepulchro iacuerat. de raptu psonæ alterius & Canon. 11. §. 25. synod. Ancyr. adde epistolam Gregorij Thaurnarurg. in princ.

vi detinet: a comunione suspenditor. Non licitum autem esto ei aliam ducere, sed eam detinet, quam sollicitauit, quamuis paupercula sit.
 67 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, secundam ab aliquo ordinationem susceperit: deponitor ipse, quam qui ipsum ordinauit: nisi forte constet ordinationem eum habere ab hæreticis. Qui enim a talibus baptizati, aut ordinati sunt: hi neque fideles neque clerici esse possunt.
 68 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut lector, aut cantor sacram quadragesimam Paschæ, aut quartam feriam, aut pasceuen non ieiunauerit, deponitor: præterquam si imbecillitate impediatur corporis. Sin laicus sit, comunione priuator.
 69 Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut omnino quicumque ex clericorum consortio cum Iudæis ieiunauerit, aut comunem festum diem cum ipsis egerit, aut lautia festi, nempe azyma, aut aliud huius generis, ab eis susceperit, deponitor: si laicus, a comunione segregator.
 70 Si quis Christianus oleum ad sacra gentilium, aut in synagogam Iudæorum in festis eorum detulerit, aut lucernas incenderit: a comunione excluditor.
 71 Si quis clericus, aut laicus, ceram aut oleum ex sancta surripiat ecclesia: a comunione seiungitor.
 72 Vas aureum & argenteum sanctificatum, aut velamen hntecumve, nemo amplius in suos vsus assumito. iniquum enim est. Cæterum si quis deprehensus fuerit, excommunicatione multator.
 73 Episcopum de aliquo per fide dignos accusatum homines, ab episcopis vocari necessarium est. Et si quidem comparuerit, & confessus conuictusve fuerit, censura irrogator ecclesiastica. Si vero vocatus non obtemperauerit, secunda quoque vice vocator, missis duobus ad ipsum episcopis. Quod si per contumaciam ne sic quidem comparuerit: synodus suam contra ipsum pronunciat sententiam, ne quid tergiuersando detrectandoque iudicium lucri facere videatur.
 74 In dictionem testimonij contra episcopum hæreticus non admittitor. sed neque fidelis, si solus sit. In ore enim duorum aut triu testimonij consistet omne dictum.
 75 Item non oportet episcopum fratri, aut filio, aut alteri cognato, humano gratificari affectu. neque enim ecclesiam Dei conferre debet in hæredes. Enimuero si quis id fecerit, irrita permanet ordinatione: ipse autem excommunicatione percellitor.
 76 Si qui oculo defectus, aut obtuso crure existat, & dignus sit, episcopus efficitur. non enim mutilatio corporis ipsum polluit, sed inquinatio animæ.
 77 Qui vero mutus, surdusve & cæcus est, episcopus non efficitur: non quia oblatso corpore est, sed ne ecclesiastica impediantur munia.
 78 Si quis dæmonem habeat, clericus non efficitur: sed neque cum fidelibus preces fundito. Mundatus vero recipitor: & si dignus fuerit, efficitur.
 79 Qui ex vita gentili aduenerit, & baptizatus est, aut ex conuersatione praua iustum non est cum protinus promoueri in episcopum. Iniurium enim est, eum qui prius non specimen & documentum de se præbuerit, aliorum doctorem existere, nisi alicubi dono diuinæ gratiæ hoc fiat.
 80 Dicimus, quod non oportet episcopum aut presbyterum publicis se administrationibus immittere: sed vacare & commodum se exhibere vsibus ecclesiasticis. Animum igitur inducito hoc non facere, aut deponitor. Nemo enim potest duobus dominis seruire, iuxta præceptum Dominicum.
 81 Serui si in clerum promouentur citra dominorum voluntatem, hoc ipsum operatur redhibitionem. Si quando vero seruus quoque gradus ordinatione dignus videatur, qualis & noster Onesimus apparuit, & domini clericos. Hæreticus in episcopum testis esse non debet. qua in re eis τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ὄν βύλεται χειροτονεῖν: ita legit Balsamon, cui conuenit can. 23. syn. Antioch. 8. q. 1. c. episc. non licuit. Iustus seu ἐτερόφυδαλμος, aut claudus, episcopus esse potest. Mutus aut surdus non potest in episcopatum eligi. δ δαίμονων ἐκλήθηται. Et hic: nō tamē priuatur cōmunione can. 3. epist. Tim. Alex. aliud est, prohiberi vōv fieri episcopum: aliud ἐξοφύου. hic recenter Christianismo cōplantatur. & qua dixi ad Nou. 137. c. 1. c. 6. §. eod. can. 16. synod. Carthagin. & Phor. 8. Nomocan. 13. Nou. Leon. 86. l. 52. C. de episc. De seruis qui sunt clerici. & l. 37. l. 38. C. de episcop. Nou. 123. c. 17. adde Nou. Leon. 9. 10. 11. & Phor. 1. Nomocan. 36. Potest ex hoc loco argumentum duci, hōc canonem Apostolorum esse. sit enim mentio Onesimi in epistola ad Philemonem. Vers. 10.

vel militari-
bus cōmuni-
tatibus Bal-
sam.
ⁱ adde canon.
54. s. eo. & sit.
Si quis Impe-
ratori male-
dixerit: Pho-
tium 9. Nomo-
can. 36. adde
25. act. apost.
vers. 5.
ⁱ σεβάσματα
καὶ ἄγρια βί-
βλια.

consenserint, manuque miserint, & domo sua ablegaue-
rint: efficitur.
82. Episcopus, aut presbyter, aut diaconus, qui mili-
tia^a vacauerit, & simul vtrumque retinere voluerit,
tam officium Romanum, quam functionem sacerdotia-
lem: deponitor. Quæ enim Cæsaris sunt, Cæsari: & quæ
Dei, Deo.

83. Quisquis Imperatorem^b, aut Magistratum contu-
melia affecerit, supplicium luito. & quidem si clericus sit,
deponitor: si laicus, a communione remouetur.

84. Sunt omnibus vobis, clericis simul & laicis, vene-
randi^c ac sacri libri: veteris quidem Testamenti, Mosis
quinque, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deute-
ronomium: Iesu filij Naue vnus, Iudicum vnus, Ruth v-

nus, Regnorum quatuor, Derelictorum ex libro dierum
duo, Hester vnus, De Machabæorum gestis tres, Iob vnus:
ⁱ Colligere hinc possis
Clementem
horum cano-
num autho-
rem fuisse:
quæ de re di-
cere propter
temporis bre-
uitatem su-
perfedeo.
ⁱ Plalterium vnus: Solomonis tres, Prouèrbia, Ecclesiastes,
Canticum canticorum: Prophetarum duodecim, vnus
Esaia, Hieremiæ vnus, Iezechiel vnus, Daniel vnus. In qui-
ritor autem à vobis extrinsecus, vt adolescentes vestri ad-
discant item Sapientiam eruditi Syrach. Nostra verò, hoc
est Noui Testamenti, Euangelia quatuor, Matthæi, Mar-
ci, Luca, Ioannis: Pauli Epistolæ quatuordecim, Petri E-
pistolæ duæ, Ioannis tres, Iacobi vna, Iudæ vna, Clemen-
tis epistolæ duæ, & præceptiones, quæ vobis episcopis per
ⁱ me Clementem in libris octo nuncupatæ sunt, quas o-
mnibus publicare non oportet, ob quædam arcana quæ
in se continent: Et actiones nostras apostolorum.

Canonum Sanct. Apostolorum

FINIS.

